

23 Φεβρουαρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΩΤΗΣ ΠΑΠΑΦΩΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 781/91)

-
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία τους —
Ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου — Το Δι-
καστήριο επεμβαίνει, όταν το διορίζον όργανο υπερβαίνει τα ακραία
όρια της ευχέρειάς του, κατά τρόπο που να οδηγείται σε παράλογα
αποτελέσματα — Ερμηνεία που δόθηκε στα Σχέδια Υπηρεσίας μη εύ- 5
λογα εφικτή εφόσον με αυτή αναιρέθηκε προηγουμένη απόφαση ανα-
γνώρισης της υπηρεσίας του αιτητή — Κλονισμός της εμπιστοσύνης
του ιδιώτη στην καλή πίστη, ειλικρίνεια και συνέπεια της διοίκησης.*
- Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πρακτική — Όταν ακολουθείται για 10
μακρό χρονικό διάστημα σε ορισμένες περιπτώσεις απαιτείται αι-
τιολόγηση απόφασης αλλαγής της.*
- Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων 15
η αίτηση βάσει της οποίας δε συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο των συ-
στηθέντων υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχο-
λείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης, επειδή δεν είχε το προσόν των "δέ-
κα ετών σε διδακτικό έργο". Η επίδικη απόφαση πάρθηκε μετά από γνω-
μάτευση της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας ότι "διδακτικό έργο" 20
σήμαινε "πραγματική διδασκαλία σε δημόσια σχολεία μέσης εκπαίδευ-
σης" όπου ο όρος "δημόσιο σχολείο" σύμφωνα με τους περί Δημοσίας
Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969 έως 1988, δεν περιλάμβανε
και δημόσια σχολεία της Ελλάδας όπου είχε εργαστεί ο αιτητής.*

5 Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε πως με την ερμηνεία που δόθηκε στα σχέδια υπηρεσίας η Επιτροπή κατέληξε σε λανθασμένα συμπεράσματα ενόψει του γεγονότος ότι η ίδια η Επιτροπή είχε ήδη αναγνωρίσει στον αιτητή 25 και πλέον έτη εκπαιδευτικής υπηρεσίας - συνυπολογιζομένης και της υπηρεσίας του σε σχολεία της Ελλάδας - για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Η διοικητική πρακτική, η οποία ακολουθείται για μακρό χρονικό διάστημα, όχι μόνο είναι νόμιμη, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις δημιουργεί υποχρέωση αιτιολόγησης οποιασδήποτε απόφασης για αλλαγή της.

15 Με βάση την πρακτική που ακολουθείτο και η οποία δε βρισκόταν σε αντίθεση με οποιαδήποτε διάταξη Νόμου, η Ε.Ε.Υ. αναγνώρισε την προϋπηρεσία του αιτητή σε δημόσια σχολεία της Ελλάδας και Κύπρου για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής.

20 (2) Είναι καθιερωμένη αρχή στη νομολογία, πως η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας, ανήκουν στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου και μόνο η υπέρβαση των ακραίων ορίων της ευχέρειας αυτής, που οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα, προκαλεί την επέμβαση του Δικαστηρίου.

25 Στην εξεταζόμενη υπόθεση η ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή στα Σχέδια Υπηρεσίας της επίδικης θέσης δεν ήταν εύλογα εφικτή, υπό την έννοια ότι η ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας βρισκόταν σε αντίφαση προς δική της προηγούμενη απόφαση αναγνώρισης της υπηρεσίας του αιτητή. Με τον τρόπο αυτό η εμπιστοσύνη του ιδιώτη-αιτητή στην καλή πίστη, ειλικρίνεια και συνέπεια της διοίκησης είχε κλονιστεί. Με την ερμηνεία αυτή η Επιτροπή ουσιαστικά αναιρέσε την ήδη, από αυτήν, αναγνωρισμένη προϋπηρεσία του αιτητή για σκοπούς προαγωγής, εφόσον όταν δημιουργήθηκε θέση προαγωγής θεώρησε τον αιτητή ως μη προσοντούχο για τη διεκδίκησή της. Η αναγνωρισμένη προϋπηρεσία του αιτητή κατέστη, με την ερμηνεία που δόθηκε, ανενεργός και άνευ οποιοδήποτε ουσιαστικού περιεχομένου.

40 Το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση του αρμόδιου οργάνου με την δική του σε θέματα ερμηνείας Σχεδίων Υπηρεσίας, αλλά μόνο να την ελέγξει.

Υπό τις περιστάσεις κρίνεται πως η αυστηρή και κατά γράμμα ερμηνεία που δόθηκε στα Σχέδια Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, οδήγησε σε παράλογα και αντιφατικά αποτελέσματα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Damianides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2601, 10

Γενακρίτου κ.ά. ν. Ε.Ε.Υ κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346,

Kramvis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2114,

Παντελή ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1927, 15

Δημοκρατία ν. Κυπρή (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600,

Θεμιστοκλέους ν. Ε.Ε.Υ κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1991. 20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία δε συμπεριέλαβαν τον αιτητή στον κατάλογο των συστηθέντων υποψηφίων για προαγωγή στη θέση του Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης και δεν αναγνώρισαν τα έτη διδασκαλίας του σε δημόσια Σχολεία στην Ελλάδα. 25

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή. 30

Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες: 35

"Α. Δήλωση ή Διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ'ων η αίτηση να μην συμπεριλάβει τον αιτητή στον κατάλογο των συστηθέντων υποψηφίων για προαγωγή στη θέση του Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης είναι άκυρη, παράνομη και εσπερημένη έννομου αποτελέσματος. 40

Β. Δήλωση ή Διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η παράλει-

5 ψη των καθ' ων η αίτηση να συνυπολογίσουν τα έτη διδακτικής υπηρεσίας και/ή σε διδακτικό έργο και/ή πραγματικής διδασκαλίας του αιτητή σε δημόσια σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη έννομου αποτελέσματος και δεν θα έπρεπε να ελάμβανε χώραν.

10 Γ. Δήλωση ή Διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν την ένσταση του αιτητή για τον αποκλεισμό του από υποψήφιο για προαγωγή στη θέση του Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη έννομου αποτελέσματος, κάθε δε πράξη που επακολούθησε εκ μέρους της ΕΕΥ θα πρέπει κατά συνέπεια να ακυρωθεί και/ή να κριθεί επίσης άκυρη."

15 Στις 2.5.91 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, μετά από έγκριση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας, αποφάσισε την προκήρυξη 40 θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης (Γενικής) Εκπαίδευσης, ανάμεσα στις οποίες 2 θέσεις για καθηγητές
20 Θρησκευτικών, με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Παράρτημα Β). Ο αιτητής, σαν καθηγητής Θεολογικών Μαθημάτων, υπέβαλε αίτηση για την ειδικότητα των Θρησκευτικών.

25 Στην έκθεσή της η Συμβουλευτική Επιτροπή για την ειδικότητα των Θεολόγων ανέφερε πως διαπίστωσε πως όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα, εκτός από τον αιτητή (Βλ. Παράρτημα Δ).

30 Μετά την ανάρτηση του καταλόγου των προτεινομένων για προαγωγή από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στην πινακίδα του Υπουργείου, ο αιτητής υπέβαλε ένσταση για τη μη περίληψή του στον κατάλογο.

35 Η Επιτροπή κατά τη συνεδρίασή της ημερ. 19.6.91 (Παράρτημα Δ), αφού εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν από μέρους των επηρεαζομένων για αναθώρηση του καταλόγου, απέρριψε την ένσταση του αιτητή, αναφέροντας ότι ορθά δεν τον περιέλαβε στον κατάλογο, αφού αυτός δεν είχε τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας "δέκα έτη σε διδακτικό έργο". Μετά την εξέταση των ενστάσεων, η Επιτροπή αφού μελέτησε τα στοιχεία
40 των φακέλων των υποψηφίων και αφού διαπίστωσε ότι οι υποψήφιοι κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα, αποφάσισε να τους καλέσει σε προσωπική συνέντευξη.

Η Επιτροπή, με επιστολή της ημερ. 22.7.91 (Παράρτημα Στ), πληροφόρησε τον αιτητή ότι ορθά δεν τον περιέλαβε στον κατάλογο των υποψηφίων, αφού δεν είχε τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας "δέκα έτη σε διδακτικό έργο" και σύμφωνα με τα εν λόγω σχέδια υπηρεσίας "διδακτικό έργο" σημαίνει την πραγματική διδασκαλία μαθήματος σε δημόσια σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης. 5

Σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας, ο υποψήφιος για τη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης θα έπρεπε να κατέχει το απαιτούμενο προσόν της υπηρεσίας δεκατεσσάρων τουλάχιστον ετών στη θέση Καθηγητή στις συνδυασμένες μισθοδοτικές κλίμακες Α8 και Α10, από την οποία τα δέκα σε διδακτικό έργο. Σύμφωνα με τη Σημείωση 2 του σχεδίου υπηρεσίας, "διδακτικό έργο" σημαίνει την πραγματική διδασκαλία μαθήματος σε δημόσια σχολεία μέσης εκπαίδευσης και μπορούσε να περιλάβει υπηρεσία μέχρι 5 χρόνια στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ή στην Ανάπτυξη Προγραμμάτων ή ως Συμβούλου στο Υπουργείο Παιδείας (Βλ. Παράρτημα Η). 10 15

Στη γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας ημερ. 13.7.90 (Παράρτημα Ε), η οποία δόθηκε σε απάντηση ερωτήματος που τέθηκε από το Υπουργείο Παιδείας σχετικά με το ζήτημα της κατοχής ή μη από τον αιτητή των απαιτούμενων προσόντων, αναφέρθηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: 20

"..... 25

Μελετώντας τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη μου έχω καταλήξει στην άποψη ότι ο κ. Παπαφώτης έχει την απαιτούμενη υπηρεσία, αφού του έχει αναγνωρισθεί, κατά το διορισμό του στις 1.9.89 για σκοπούς προαγωγής, υπηρεσία 25 χρόνων, 2 μηνών και 14 ημερών. Όμως ο κ. Παπαφώτης δεν έχει "διδακτικό έργο" τουλάχιστο δέκα ετών, όπως απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας. Σύμφωνα με τον ορισμό του όρου "διδακτικό έργο" που παρατίθεται στη 2η σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας, τούτο σημαίνει "πραγματική διδασκαλία μαθήματος σε δημόσια σχολεία μέσης εκπαίδευσης ....." Ο όρος "δημόσιο σχολείο" ερμηνεύεται στο άρθρο 2 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1988 και δεν περιλαμβάνει και δημόσιο σχολείο της Ελλάδας. Επίσης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περίοδος διδακτικού έργου η περίοδος που αναγνωρίστηκε ως πλασματική υπηρεσία γιατί κατά την περίοδο αυτή ο κ. Παπαφώτης δεν έκανε "πραγματική διδασκαλία μαθήματος". 30 35 40

"....."

Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε πως με την ερμηνεία που δό-

5 θηκε στα σχέδια υπηρεσίας, η Επιτροπή κατέληξε σε λανθασμένα και παράλογα συμπεράσματα για το λόγο ότι η ίδια η Επιτροπή είχε ήδη αναγνωρίσει σ' αυτόν 25 έτη και πλέον εκπαιδευτικής υπηρεσίας στην οποία είχε συνυπολογίσει την υπηρεσία του σε δημόσια σχολεία της Ελλάδας για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής (Βλ. Παράρτημα Στ και Κυανούν 76 στον Π.Μ.Π. 3609/4). Με την ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή, συνέχισε ο δικηγόρος του αιτητή, η αναγνωρισμένη για σκοπούς προαγωγής υπηρεσία του αιτητή, κατέστη συστατικά γράμμα κενόν.

10

Αντικρούοντας τα πιο πάνω η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε, πως η Επιτροπή αναγνώρισε μεν στον αιτητή 25 έτη εκπαιδευτική υπηρεσία για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής, από την οποία όμως μόνον 6 χρόνια αντιπροσώπευαν διδασκαλία του αιτητή σε δημόσια σχολεία της Κύπρου. Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση παρέπεμψε στον ορισμό του όρου "διδασκτικό έργο" της 2ης Σημείωσης του σχεδίου υπηρεσίας, σύμφωνα με τον οποίο τούτο σήμαινε την πραγματική διδασκαλία μαθήματος σε δημόσια σχολεία μέσης εκπαίδευσης και στην ερμηνεία του όρου "δημόσιο σχολείο" στο άρθρο 2 των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1988, σύμφωνα με την οποία τούτο περιλαμβάνει "σχολείον, την ευθύνη της διοικήσεως και συντηρήσεως του οποίου φέρει η Δημοκρατία και το οποίον δε διέπεται υπό ετέρου νόμου και περιλαμβάνει σχολείον κηρυχθέν δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιευομένης εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας ως δημόσιον σχολείον διά τους σκοπούς του παρόντος νόμου" και υπέβαλε πως με βάση την ερμηνεία του Νόμου για το "δημόσιο σχολείο", τούτο δεν μπορεί να περιλαμβάνει και δημόσιο σχολείο της Ελλάδας.

30

Ο αιτητής από το 1974-1989 είχε υπηρετήσει σαν καθηγητής σε δημόσια σχολεία της Ελλάδας, εκτός από τις περιόδους 1.9.86-31.8.87 και 1.1.88-31.8.89, οπότε βρισκόταν με άδεια απουσίας από το ελληνικό δημόσιο. Μετά τη ψήφιση του Νόμου 234/88, ο αιτητής επαναδιορίστηκε στη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία, από 1.9.89, στη μόνιμη θέση Καθηγητή Θερησκευτικών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης.

35

40 Μετά το διορισμό του η Ε.Ε.Υ. αναγνώρισε την υπηρεσία του σε δημόσια σχολεία της Ελλάδας για σκοπούς μισθοδοσίας και προαγωγής. Σε επιστολή του προς τον αιτητή ημερ. 18.6.90, το Γραφείο της Επιτροπής, μεταξύ άλλων, ανέφερε τα ακόλουθα:

"Τα πιο πάνω χρόνια υπηρεσίας σας (25-2-14) αναγνωρίζονται,

σύμφωνα με την ακολουθούμενη τακτική η οποία στηρίζεται στις πρόνοιες των άρθρων 18 και 19 του καταργηθέντος Κοινοτικού Νόμου περί Καθηγητών 10 του 1963, για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής. Για σκοπούς σύνταξης αρμόδιο να αποφανθεί είναι το Υπουργείο Παιδείας προς το οποίο μπορείτε να αποταθείτε." 5

Σύμφωνα με τις πρόνοιες των άρθρων 18 και 19 του καταργηθέντος Νόμου της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης, περί Καθηγητών των Κοινοτικών Σχολείων Μέσης Εκπαιδευσεως, Ν. 10/63: 10

"18. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 19 έκαστος καθηγητής, πλην των επί συμβάσει, τοποθετείται επί της οικείας κλίμακος βάσει των ετών ανεγνωρισμένης προϋπηρεσίας του: Νοείται ότι έκαστον έτος τοιαύτης υπηρεσίας παρέχει δικαίωμα προσαυξήσεων μόνον επί της κλίμακος εις ην κατατάσσεται ή θα κατετάσσετο ο καθηγητής βάσει του άρθρου 11 του παρόντος Νόμου. Κατ' ανάλογον τρόπον η προϋπηρεσία ως διδασκάλου παρέχει δικαίωμα προσαυξήσεων εις καθηγητήν επί τη βάσει της κλίμακος των διδασκάλων. Διά τον ακριβή καθορισμόν του σημείου της κλίμακος εις ο έκαστος τοποθετείται, μετατίθεται, όπου είναι αναγκαίον, η ημερομηνία προσαυξήσεων. 15 20

Ως ανεγνωρισμένη υπηρεσία εν τη εννοία του παρόντος άρθρου νοείται η συνεχής εκπαιδευτική υπηρεσία εις ανεγνωρισμένα σχολεία της Κύπρου ή του εξωτερικού, η προσηκόντως βεβαιουμένη υπό της διορισάσης αρχής. Συνεχής δε λογίζεται και η υπηρεσία η διακοπέισα λόγω άδειας ασθενείας ή εκπαιδευτικής άδειας. 25

19. Επί μη συνεχούς προϋπηρεσίας αι προσαυξήσεις ρυθμίζονται ως ακολούθως: 30

(α) Επί διακοπής μέχρι 2 ετών έκαστον συμπληρωμένον έτος υπηρεσίας προηγηθείσης της διακοπής παρέχει δικαίωμα μιας προσαυξήσεως. 35

(β) Επί διακοπής πέραν των 2 ετών και μέχρι 4 ετών έκαστον συμπληρωμένον έτος υπηρεσίας προηγηθείσης της διακοπής παρέχει δικαίωμα ημισείας προσαυξήσεως. 40

(γ) Επί διακοπής πέραν 4 και μέχρις 6 ετών έκαστον συμπληρωμένον έτος υπηρεσίας προηγηθείσης της διακοπής παρέχει δικαίωμα 1/3 προσαυξήσεως.

(δ) Επί διακοπής πέραν των 6 ετών η Επιτροπή Διοικήσεως αποφασίζει πόσας προσαυξήσεις θα παράσχη διά την προηγηθείσαν της διακοπής υπηρεσιαν, εν πάση όμως περιπτώσει δεν δύναται να υπερβή το υπό (γ) καθοριζόμενον μέτρον. Το αυτό ισχύει και διά την περίπτωσιν πλειόνων διακοπών εξ ων μία τουλάχιστον υπερβαίνει τα 2 έτη."

Στην πρόσφατη απόφαση *Ανδρέας Δαμιανίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 C.L.R. 2601, το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε πως διοικητική πρακτική, η οποία ακολουθείται για μακρό χρονικό διάστημα, όχι μόνο είναι νόμιμη, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις δημιουργεί υποχρέωση αιτιολόγησης οποιασδήποτε απόφασης για αλλαγή της (Βλ. Κυριακόπουλος, "Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο", 1η έκδοση, Τόμος Ι, σελ. 78-80 και Δένδιας "Διοικητικό Δίκαιο", 5η έκδοση, Τόμος 1, σελ. 51-52).

Με βάση την πρακτική που ακολουθείτο και η οποία δε βρισκόταν σε αντίθεση με οποιαδήποτε διάταξη νόμου (βλ. απόφαση Ολομέλειας στην υπόθεση *Χαρά Γενακρίτου κ.ά. ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346, η Ε.Ε.Υ. αναγνώρισε την προϋπηρεσία του αιτητή σε δημόσια σχολεία της Ελλάδας και Κύπρου για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής.

Τα εκπαιδευτήρια στα οποία ο αιτητής παρείχε πραγματική διδασκαλία μαθήματος κατά την παραμονή του στην Ελλάδα, δεν ήταν ιδιωτικά αλλά αναγνωρισμένα από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδας. Την υπηρεσία του αυτή η Ε.Ε.Υ. την αναγνώρισε όχι μόνο για σκοπούς μισθοδοσίας, αλλά και για σκοπούς προαγωγής. Μετά την προκήρυξη των θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, η Επιτροπή ακολουθώντας γνώμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας, απέκλεισε τον αιτητή από τη διεκδίκηση θέσης προαγωγής, στηριζόμενη αποκλειστικά στο γεγονός ότι ο αιτητής δεν είχε συμπληρώσει τα απαιτούμενα έτη διδακτικού έργου σε δημόσια σχολεία της Κύπρου, τα οποία, βάσει του ορισμού του άρθρου 2 του Νόμου 10/69, περιλαμβάνουν σχολεία, την ευθύνη της διοικήσεως και συντηρήσεως των οποίων φέρει η Δημοκρατία.

Είναι καθιερωμένη αρχή στη νομολογία, πως η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου και μόνο η υπέρβαση των ακραίων ορίων της ευχέρειας αυτής, που οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα, προκαλεί την επέμβαση του Δικαστηρίου. (Βλ. *Kramvis ν. R.* (1987) 3 C.L.R. 2114, *Ευανθία Παντελή ν.*

Ε.Ε.Υ. κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1927, *Δημοκρατία ν. Θεοφανώ Κυπρή* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600, *Θεμιστοκλέους ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1991).

Είναι η άποψή μου πως στην εξεταζόμενη υπόθεση η ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή στα Σχέδια Υπηρεσίας της επίδικης θέσης δεν ήταν εύλογα εφικτή, υπό την έννοια ότι η ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας βρισκόταν σε αντίφαση προς δική της προηγούμενη απόφαση αναγνώρισης της υπηρεσίας του αιτητή. Με τον τρόπο αυτό η εμπιστοσύνη του ιδιώτη-αιτητή στην καλή πίστη, ειλικρίνεια και συνέπεια της διοίκησης είχε κλονιστεί. Με την ερμηνεία αυτή η Επιτροπή ουσιαστικά αναιρέσε την ήδη από αυτήν αναγνωρισμένη προϋπηρεσία του αιτητή για σκοπούς προαγωγής, εφόσον όταν δημιουργήθηκε θέση προαγωγής θεώρησε τον αιτητή ως μη προσοντούχο για τη διεκδίκησή της. Η αναγνωρισμένη προϋπηρεσία του αιτητή κατέστη, με την ερμηνεία που δόθηκε, ανενεργός και άνευ οποιουδήποτε ουσιαστικού περιεχομένου.

Το Δικαστήριο τούτο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση του αρμόδιου οργάνου με την δική του σε θέματα ερμηνείας Σχεδίων Υπηρεσίας, αλλά μόνο να την ελέγξει.

Υπό τις περιστάσεις, φρονώ πως η αυστηρή και κατά γραμμα ερμηνεία που δόθηκε στα Σχέδια Υπηρεσίας της επίδικης θέσης οδήγησε σε παράλογα και αντιφατικά αποτελέσματα.

Για τον πιο πάνω λόγο, η προσφυγή επιτυγχάνει. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να μη συμπεριλάβει τον αιτητή στον κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή για το λόγο ότι αυτός δεν είχε τα απαιτούμενα "δέκα έτη σε διδακτικό έργο", ακυρώνεται.

Οι καθ' ων η αιτηση να πληρώσουν τα έξοδα του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή.